

Lorna Macintyre

22.10.2010 – 16.01.2011

Graniet en regenboog

Voor haar eerste solo tentoonstelling in België, gebruikt Lorna Macintyre (°1977, Glasgow) het toevallige tijdsverband tussen het schrijven van Woolf's meest experimentele roman, *De Golven* en de architecturale origine van Wiels (gebouwd in hetzelfde jaar, 1931, als waarin *De golven* werd geschreven). Ze weeft een ongrijpbaar verhaal dat zich concentreert op de passage van zonsopgang tot zonsopgang die de kern uitmaakt van *De golven*.

Zowel in het boek als in Macintyre's praktijk is tijd een gesuggereerd onderdeel. Aan elk uiteinde van de tentoonstellingszaal luisteren cyanotype afdrukken de ruimte op, en tonen aan dat werkwijze en onderwerp niet gescheiden kunnen worden: voor het maken van elke afdruk, bewerkt Macintyre het papier met fotogevoelige chemicaliën en plaatst er een negatief bovenop waarna beiden onderworpen worden aan ofwel het licht van de maan of de zon, om zo het beeld te fixeren op het papier. Daarnaast liggen de met de hand geschilderde marmeren papieren die op uitgescheurde pagina's van een schetsboek werden gedrukt, en genoemd zijn naar de verschillende dagen van de week. Boven deze werken hangen hoelahoeps die verguld zijn met een fijn laagje puur goud en ons doen herinneren aan de alchemist die de zon vertaalt naar het meest edele en kostbare metaal. De hoepels zweven in de ruimte en vormen een boog over de centraal geplaatste sokkels waarop een reeks van gevonden natuurlijke en mechanische objecten geplaatst zijn. Ze belichamen elk op hun manier, tijd. Niet op een nostalgische of treurige manier maar eerder, zoals de slinger op de centrale sokkel insisteert, om ons nadrukkelijk te herinneren aan het feit dat, alhoewel tijd verglijdt, we ons in een zich constant vernieuwend heden bevinden.

Zoals met veel wat Macintyre doet, worden haar bronnen in het resultaat niet expliciet kenbaar gemaakt. Ze zijn getransformeerd door toeval, handeling en interpretatie. Men zou kunnen zeggen dat precies in dit vertalingsproces haar elegante ruimtelijke composities hun eigen uitdrukking vinden.

Granite et arc-en-ciel

Pour sa première exposition en Belgique, Lorna Macintyre (née en 1977 à Glasgow, où elle travaille et vit) utilise ce lien temporel fortuit entre le roman le plus expérimental de Virginia Woolf, *Les Vagues* et les origines architecturales du Wiels - Centre d'art contemporain (construit la même année, 1931, que celle à laquelle *Les Vagues* a été écrit) afin de tisser dans l'espace un récit insaisissable qui se concentre sur le passage du lever au coucher du soleil.

Le temps est un courant sous-jacent à la fois dans *Les Vagues* et dans la construction de l'exposition de Macintyre. Des impressions cyanotypes ornent chaque extrémité de l'espace d'exposition, témoignant du fait que matière et technique ne peuvent être séparées : pour produire chaque impression (en utilisant ce processus photographique alternatif), Macintyre traite le papier avec des produits chimiques photosensibles, place ensuite un négatif au-dessus de celui-ci et expose l'ensemble à la lumière du soleil ou de la lune afin de fixer l'image sur la page. À proximité sont exposées des pages de papier millimétré peintes en faux marbre, chacune nommée d'un jour de la semaine. En suspension dans l'espace d'exposition, une série de cercles recouverts d'une fine couche d'or pur nous rappelle la transposition alchimiste du soleil dans le métal le plus précieux. Les cercles planent dans l'espace au-dessus de l'assemblage central de l'exposition, constitué de socles sur lesquels sont placés divers objets trouvés, naturels et mécaniques, chacun incorporant le temps à sa manière sans nostalgie ni mélancolie, mais plutôt, comme le pendule sur le socle central l'indique, en rappelant clairement que, bien que le temps passe, nous restons inévitablement dans un présent sans cesse renouvelé.

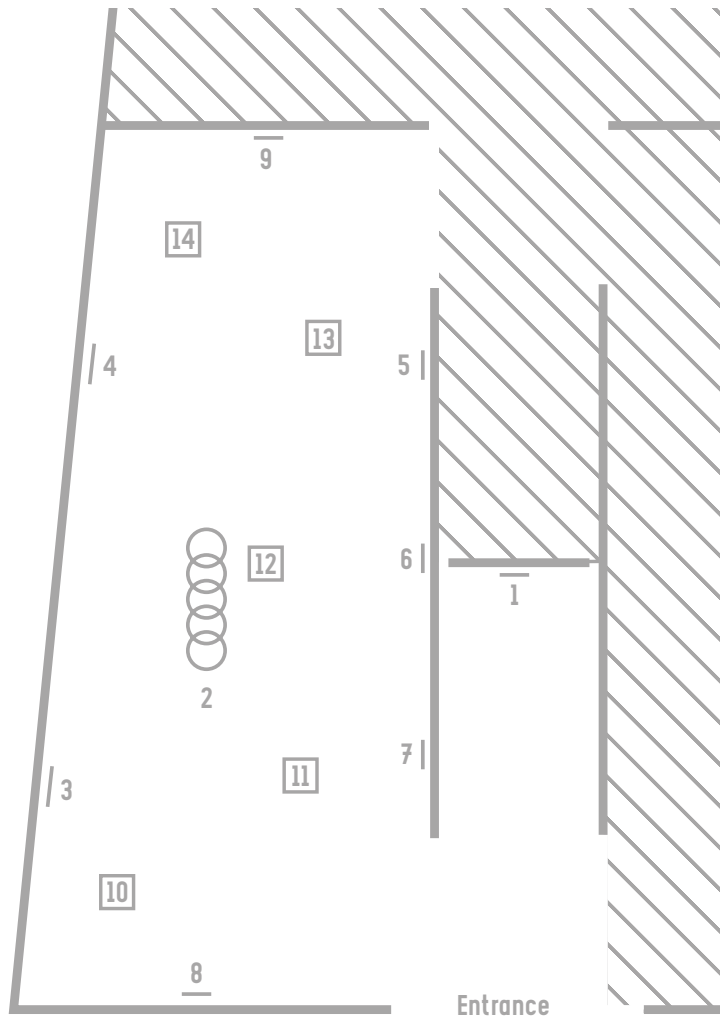
Comme avec la majorité de ce que Macintyre réalise, le résultat révèle à peine les sources, transformées par le hasard, le geste et l'interprétation, mais on pourrait dire que c'est précisément dans ce processus de traduction que les compositions élégantes de l'artiste trouvent leur manière singulière de s'exprimer.

Granite and Rainbow

For her first solo exhibition in Belgium, Lorna Macintyre (B. 1977 in Glasgow, where she lives and works) uses the fortuitous temporal connection between Virginia Woolf's most experimental novel, *The Waves* and the architectural origins of Wiels Contemporary Art Centre (built the same year, 1931, that *The Waves* was written) in order to weave an elusive narrative in space that centres on the passage from sunrise to sunset so present in *The Waves*.

Time is an undercurrent in both *The Waves* and the exhibition Macintyre constructs. Cyanotype prints grace each end of the exhibition space, testifying that subject matter and technique cannot be separated: to make each print (using this alternative photographic process), Macintyre treats paper with photosensitive chemicals and then places a negative on top of it and subjects both to the light of the sun or moon in order to fix the image on the page. Exhibited near them are hand-marbled pages of graph paper, each named for a different day of the week. Suspended above these in the exhibition, a series of round hoops gilded with a fine layer of pure gold remind us of an alchemist's translation of the sun into that most precious of metals. These hover in the space, arching above the exhibition's central assembly of plinths on which are placed a series of found natural and mechanical objects, each in their own way embodying time, but not nostalgically or mournfully; rather, as the pendulum on one central plinth insists, these emphatically remind us that although time passes, we inescapably remain in a constantly renewed present.

As with much of what Macintyre does, little in the result obviously or explicitly reveals her sources, which are transformed by chance, gesture, and interpretation, but one could say that it is precisely in this process of translation that her elegant compositions in space using photography, sculpture, and display structures often find their very particular way of telling us their own stories.

List of Works

1

Untitled, 2010
Cyanotype
24.9 · 16.5 cm (unframed)

2

Untitled, 2010
Gold, hoops, brass chain
each hoop 74 cm diameter,
overall dimensions variable

3

Monday, 2010
Ink and acrylic on paper
41.5 · 58.8 cm

4

Tuesday, 2010
Ink and acrylic on paper
41.5 · 58.8 cm

5

Wednesday, 2010
Ink and acrylic on paper
41.5 · 58.8 cm

6

Thursday, 2010
Ink and acrylic on paper
41.5 · 58.8 cm

7

Saturday, 2010
Ink and acrylic on paper
41.5 · 58.8 cm

8

In the Evening There is Feeling, 2010
Cyanotype
28.2 · 37.2 cm (unframed)
2 of 2 parts (edition of 2)

9

In the Morning There is Meaning, 2010
Cyanotype
28.2 · 37.2 cm (unframed)
1 of 2 parts (edition of 2)

10

Time Vertical, 2010
Concrete plinth, steel,
hardwood, marine coral
Concrete plinth: 30 · 40 · 55 cm
Wood/coral element: 11 · 10 · 43 cm

11

Now, 2010
Concrete plinth, mirror fragment,
bear paw clam shell
Concrete plinth 30 · 40 · 55 cm
Mirror/shell element: 32 · 23 · 8 cm

12

Time Horizontal, 2010
Concrete plinth, steel,
hardwood, marine coral
Concrete plinth: 30 · 40 · 55 cm
Wood/coral element:
25 · 12 · 31.5 cm

13

Time Present, 2010
Concrete plinth, hardwood,
clock mechanism, steel
Concrete plinth: 30 · 40 · 55 cm
Wood/clock element: 9 · 5.5 · 50 cm

14

Then, 2010
Concrete plinth, mirror fragment,
bear paw clam shell
Concrete plinth: 30 · 40 · 55 cm
Mirror/shell element:
27 · 28.5 · 5.5 cm